

Jogfolytonosság és alkotmány

Magyar alkotmányossági kiskaté

Jogfolytonosság és alkotmány

A témakör alapvető kérdései és a kérdésekre adott válasz

„Csak egyetlen valóságos alkotmánybiztosíték van: a nemzet ragaszkodása alkotmányához, s önfeláldozó elszántsága annak megvédelmezésére. Ha ez megvan, ha a nemzet tagjai annyira magukénak tekintik alkotmányukat, hogy annak megvédelzése érdekében szenvedni, magukat feláldozni képesek, akkor az alkotmány biztosítva van!”

(Molnár Kálmán egyetemi tanár, 1931)

A témakör alapvető kérdései és a kérdésekre adott válasz:

1. A magyar történelmi alkotmány egységes joganyag? Egy charta?

Nem.

Nem egybefüggő alkotmánylevél, hanem törvények sora, a hozzájuk kötődő történelmi-kulturális háttérrel.

2. Akkor mi a történelmi magyar alkotmány?

„Azok a legjobb és legerősebb törvények, melyek már írásba foglalásuk előtt mintegy élve gyökeret vertek”

Széchenyi szerint ide sorolható törvények:

Vérszerződés, Arany Bulla, koronázási eskük, hitlevél, Pragmatica Sanctio, az 1790-91-es törvények, a vallásszabadságról szóló törvény, a nyelvről szóló törvények, az 1848. évi áprilisi törvények,

Széchenyi után ilyen az 1867. évi XII: törvény a kiegyezésről,

1920. évi I. törvénycikk az alkotmányosság helyreállításáról és az állami főhatalom gyakorlásának ideiglenes rendezéséről;

1921. évi XLVII. törvénycikk IV. Károly Ő Felsége uralkodói jogainak és a Habsburg Ház trónörökösödésének megszüntetéséről;

1926. évi XXII. törvénycikk az országgyűlés felsőházáról;

1947. évi XVIII. törvénycikk a Párisban 1947. évi február hó 10. napján kelt békeszerződés becikkelyezése tárgyában.

A történelmi magyar alkotmány olyan élő, organikus joganyag, amely Magyarországnak a Szent Korona tanban gyökerező, több évszázados törvényhozási folyamatban létrejött sarkalatos és alaptörvényeket öleli fel.

3. Melyek a magyar történelmi alkotmányosság alapelvei?

Történelmi alkotmányunk alapelvei a modern alkotmányosság alapelveivel (a népszuverenitás és népképviselés, a hatalmi ágak szétválasztása és egyensúlya, a törvények uralma (a jogállam) és a törvény előtti egyenlőség elve) megegyeznek, de a Szent Korona tanban gyökerező alapelvek többlet tartalommal gazdagítják azokat.

A magyar történelmi alkotmányosságnak a Szent Korona tanban gyökerező tételei: (származtatott elvek)

-hatalom átruházás

Werbőczy Tripartitum (Hármaskönyv) I.rész 3.cím: „A birtokadományozásnak jogát és teljes hatalmát az uralkodással és országlással együtt a közösség a maga akaratából az ország Szent Koronájának joghatósága alá helyezte és következképpen fejedelmünkre és királyunkra ruházta”. Mivel nemzet és fejedelem szorosan összetartozik, egyikük sem tudja a hatalmat kizárólagosan gyakorolni. Így az európai joggyakorlatban egyedülálló módon a hatalom teljessége nem a népet, nem az ország választott vezetőjét, hanem egyedül a Szent Koronát illeti meg. Ez az elv biztosította évszázadokkal az európai demokráciák megszületése előtt a demokratikus hatalomgyakorlást és kizárta a diktatúrák kialakulásának lehetőségét.

-a korlátozott, osztott és ellenőrzött hatalomgyakorlás

„akik a vezért szabad akaratukból választották fejüké; azok se maguk, se utódaik a vezér tanácsából ki ne rekesztessenek, - továbbá, hogy; amit (a hazát) közös küzdelemben szereztek, azon közösen osztozkodjanak”

(Vérszerződés)

A király nem dönthet a nemzet megkérdezése nélkül, a nemzet nem alkothat jogot a király jóváhagyása nélkül. Ezért nem tudott a magyar történelemben soha meggyökeresedni az abszolút monarchia, mert az abszolutista (diktatórikus)

törekvésekre a nemzet mindig közjogi küzdelmekkel, végső esetben szabadságharcokkal válaszolt. Szabadságharcaink mindenkor alkotmány helyreállító szabadságharcok voltak, melyek bukásuk ellenére is, a kivívt közjogi kiegyezésekkel elérték a történeti magyar alkotmány helyreállítását és elhárították az abszolutista törekvéseket. Ez alól egy kivétel van, az 1956-os szabadságharc.

-az állami és a nemzeti függetlenség

Ebből soha nem engedünk. Pro Patria et Libertate! Hungaria semper libera! Magyarország örökké szabad: ez az évezredek kívánság, örök cél és szellemiség.

-a jogkiterjesztés

Werbőczy I. rész 9. cím meghatározza a nemesek fő és kiváltságos jogait. 1848-ban a nemzet úgy törölte el a nemesi szabadságot, hogy kiterjesztette azokat az egész nemzetre. A jogkiterjesztés elve ellentétes a forradalom elvével. A népet beemelte az alkotmány sáncaiba, ahogyan akkor mondták. A Nagy Francia Forradalom azért volt forradalom, mert lerombolta a régi rend, az ancien regime épületét, nemcsak eltörölte a nemesi kiváltságokat, hanem fizikailag meg is semmisítette a nemesség egy részét. Ezzel szemben 1848-ban a magyar közjogi hagyományoknak megfelelően nem a rombolás, hanem az építés elvét követve, a nemeseket illető jogokat kiterjesztették az egész nemzetre.

Kossuth így szól a jogkiterjesztésről: "A szabadság olly kimeríthetlen kincs, mely azáltal, hogy véle többen osztoznak, sem fogy, sem gyengül, sőt nő, sőt erősödik. Ki az, aki javallani merje, hogy a magyar nemes mondjon le alkotmányjog jussairól, hogy leszálljon a néphez? s én leszek első, ki őt, bármi hatalmas legyen is, a nemzeti felségsértés bűnével nyilván megvádolom. Nem arról van szó, hogy mi nemesek leszálljunk a néphez, hanem arról, hogy őtet magunkhoz felemeljük. Olly kincset osztani meg tíz millió polgártársainkkal, mely a megosztás által nem fogy, csak az irigység ellenkezik, s ezen rút vétken alapítók mi szabadságunkat?" (A Magyar Főrendek 1833-ban. kézirat.)

-a Szent Korona tagság (1848 óta a magyar állampolgárok összessége) mellérendeltsége, mintegy a nemzet tagjainak testvéri közössége. A Szent Korona tagság mellérendeltsége (az alá-fölérendeltség elvével ellentétben) ma is alkalmas a valódi közösség megteremtésére, közösségi érdekek és értékek védelmére.

A magyar nemzet egészen kivételes esetektől eltekintve nem ismert és nem ismer el maga fölött személyi hatalmat. A hűség, a hódolat a Szent Koronának szól, a szolgálatok is a Szent Koronát illetik. A mellérendeltség elvének sérthetlenségére csak a Szent Korona tan ad garanciát. Az európai történelemben megvalósult államformák, amelyekben a szuverenitás akár a népet, akár az uralkodót illette meg, magukban hordták a kisebbség többség rovására való hatalomgyakorlásának elvét. Ez megvalósulhatott abszolutista monarchia, vagy a "nép nevében" való totális diktatúra formájában.

A magyar történeti alkotmányban fogalmilag kizárt, hogy akár a nép (vagy nevében eljáró képviselőik) akár az uralkodó (államfő) kizárólagosan gyakorolja a hatalmat, mert egyik sem rendelkezik vele. A hatalom teljességével kizárólag a Szent Korona rendelkezik.

-egyenlő alkotmányos szabadság

Werbőczy I.rész 10. cím 7.§ : A nemeseket, 1848-tól a haza polgárait - függetlenül vagyoni állapotuk szerinti tagozódásuktól - egy és ugyanazon szabadság illette meg.

-népcsoportok egyenjogúsága

-önkormányzatiság elve

Közjogi küzdelmeink bástyái a Habsburg időkben a vármegyék voltak, így az önkormányzatiságnak az önkényuralmi törekvésekkel szemben mindig kiemelt szerepe volt a magyar közjogban.

-a népszuverenitást magába olvasztó nemzeti szuverenitás, mely szerint minden hatalom forrása a magyar nemzet A magyar nemzetet együttesen alkotja a magyar nép és az uralkodó (államfő). A magyar nemzet megtestesülése a Szent Korona, amely a fentiek alapján a hatalom teljességével rendelkezik.

-törvénysértés jogot nem alapít elve

Rendszerint az önkényuralmi korszakok után – mint 1687-ben, 1791-ben, 1867-ben, 1920-ban – országgyűlési döntéssel, törvénnyel érvénytelenné nyilvánították az önkény jogalkotását. Van példa az ilyen jogalkotás hatályban tartására is, de ilyenkor egy szuverén országgyűlés, vagy kivételesen bírói fórum rendelkezett az eredetileg érvénytelenné tekintendő szabályok hatályban tartásáról.

-önkényuralmi hatalomgyakorlás tilalma.

E tan a Szent Korona tan alaptétele. Hatalmat csak a király és a mindenkori magyar nemzet együttesen gyakorolhat. A király a nemzettől független hatalommal nem rendelkezik, hiszen az államhatalom összességét és teljességét kifejező jogok a Magyar Szent Koronát illetik.

-az alkotmányellenes hatalomnak való ellenállás joga (ius resistendi) Aranybulla 31.§.

Nem idegen jogintézmény utánzásaként jelenik meg nálunk az alkotmányellenes hatalomnak való ellenállás joga, hanem az alkotmányához elszántan ragaszkodó, annak védelmére mindig kész magyarság lelkében élő jogi felfogás kifejeződése. Bár az 1688 : IV. törvény megszüntette, ezzel szemben azt mondhatjuk, hogy a magyar nemzet az alkotmányellenes hatalomnak való ellenállás jogát a történeti alkotmányból eredő alapjognak tekinti és azt jelenleg is gyakorolja.

E jog megerősítésének elmaradása volt az egyik oka a Rákóczi Szabadságharc kitörésének. A koronázási eskük e jogot ezt követően már nem erősítették meg, azonban a magyar nemzet az alkotmányellenes hatalomnak való ellenállás jogát a történeti alkotmányból eredő alapjognak tekintette az Aranybullában foglaltak szerint. A jog felforgatását célzó erőszak, vagyis a forradalom soha lehet jogosult. De jogosult a szabadságharc, mert a jog nem köteles meghátrálni a jogtalan erőszakkal szemben.

-az alkotmányos hatalom jogfolytonossága

E jogfolytonosság töretlen volt 1944. március 19.-ig. Minden hatalom szerves folytatása volt az előzőnek, elismerve és

megerősítve a magyar történeti alkotmányt. 1944. március 19.-től a hatalmat nem tekintjük jogfolytonosnak. A jogfolytonosság helyreállításának igénye a magyar nemzet részéről ma is jelen lévő közjogi törekvés.

-szerves jogfejlődés

Az aranybulla bevezető szavai szerint úgy jött létre, hogy a nemesség sürgető kéréssel ostromolta II, Endrének, sőt már királyi elődeinek fűleit, s II, Endre „az ő kérelmüknek mindenben eleget tenni akarván", teljesítette a kérést, amihez még azt a sokatmondó két szót is hozzáfűzi; „uti tenemur", vagyis kijelenti, hogy királyi kötelességének ismeri, hogy népének következetesen megnyilvánuló óhaját teljesítse. A magyar jogalkotás egyedülálló jellegzetessége, hogy már a XIII, század elején úgy jön létre az aranybulla, mint a későbbi törvények; a nép óhaját teljesítő királyi hozzájárulással (szentesítéssel), vagyis nem forradalmi úton, hanem az alkotmányreform természetes és jogszerű útján.

-ősiség

Említenünk kell az ősiséget is, bár több mint 150 éve az Ősiségi Pátens hatályon kívül helyezte azt és arról mint a modern monetáris gazdaság akadályáról „kötelező” megemlékeznünk. Ma azonban, a modern monetáris gazdaságpolitika érték romboló hatásait tapasztalva érdemes megfontolni és újra gondolni az ősiség intézményét. Nagy Lajos ősiségi törvénye (1351) félévezreden át a történeti alkotmány gazdasági alapját képezte. Az ősiség mint jogi alapelv az alábbiakban foglalható össze:

Az ingatlanok és az alapvető termelőeszközök – ebbe a földön kívül beletartozott minden olyan eszköz, amely az önálló gazdálkodás nélkülözhetetlen kelléke volt – felett fennálló tulajdonjog, különösen a rendelkezési jog korlátozott volt. A „tulajdonosokat” valójában csak a birtok és használat joga illette meg. Azokat eladni, jelzáloggal megterhelni, nagyon korlátozottan, szabadon örökíteni pedig egyáltalán nem lehetett. Ezen javak tulajdonosa ugyanis Szent Korona volt. Azok belőle háramlottak, és magszakadás vagy hűtlenség-hazaárulás esetén hozzá tértek vissza. Miért? Mert ezeknek a gazdasági javaknak nemcsak a múltban és jelenben, hanem a végtelen időben meghatározott jövőben is biztosítani kellett a nemzetség fizikai fennmaradását, jólétét, gazdasági és politikai függetlenségét. Az ősiség elve kizárta, hogy a jelenben élvezett rövid távú előnyökért (ültetvények kivágásáért fizetett juttatások, állatállomány felszámolása, termőföld értékesítés, stb.) a nemzet maga számolja fel a jövő generációk anyagi létalapját.

4. Az európai egyesülés folyamatában kikristályosodó alkotmányossági követelmények

Az európai egyesülés folyamatában, a kor változó igényeihez bölcsen igazodó magyar közjogi hagyományunk szellemében még három alkotmányossági követelmény adódik, ezzel mintegy kiegészül a történelmi alkotmány a szentkoronás szolidaritás következtében:

-a szociális jogállam

-népi- nemzeti önrendelkezés

-a gazdaság alkotmányos érvényű elveinek rögzítése

A szociális jogállam nem a látszátfüggetlenségű, hagyományos kötelékeitől elszakított egyén, hanem a közösségben létező, azért felelős, azt védő, s a közösség által védett állampolgár államközössége. A szociális jogállam alkotmánya ösztönzi és szabályozza a gazdaság működését, intézményekkel és anyagi támogatással segíti a kulturális tevékenységet, gondoskodik az elemi szociális és egészségügyi biztonságról. A jog követésére való morális ösztönzéssel, szolgálja a közjót.

Szükséges ezért a szociális jogállam és a szociális piacgazdaság tételeinek, a köztulajdon kizárólagos tárgyainak, a gazdasági, szociális és kulturális jogok állami szavatolásának alkotmányos rögzítése.

Megfontolandó, hogy kerüljön be az Alkotmány szövegébe egy úgynevezett államadósság paragrafus, amely szigorú feltételekhez kötné, hogy deficitcsökkentést hogyan terjesszenek az Országgyűlés elé és népszavazási hozzájárulást írna elő államkölcsön bármilyen formában történő felvételéhez. Alkotmányosan rögzíteni lehetne, hogy az államadósság bizonyos mértékű növekedése, ill. költségvetési hiány bizonyos mértéke esetén a végrehajtó hatalom (a kormány tagjai) személyes anyagi és büntetőjogi felelőssége megállapítható legyen.

5. Mikor szűnt meg a történeti jogfolytonosság?

1944. március 19.-én

A rendszerváltozásig a hatalomnak nem volt legitimitása, mert a hatalom önkényesen, a nemzet megkérdezése nélkül alakította ki a hatalomgyakorlás intézményeit, erőszakkal határozta meg a tulajdonviszonyokat, az ország politikai, gazdasági és társadalmi berendezkedését. Ez a joggyakorlat végtelenen szembe helyezkedik történeti alkotmányunkkal.

6. Megtörtént-e a jogfolytonosság helyreállítása a rendszerváltoztatás során?

Nem.

A magyarországi rendszerváltoztató törvényalkotás teljes egészében az önkényuralommal kényszerűen vállalt, az 1989-ben jelentős pártállami érdekeket hordozó megegyezéssel létrehozott, Alkotmánybíróság által is diktált folyamatosság (1946. évi I., és 1949 évi XX: törvénnyel való jogfolytonosság) alapjára helyezkedett.

1990. május 2.-án még idegen megszállás alatt, formailag szabad választások után alakult meg az új országgyűlés. A jogtechnikai jogfolytonosság megmaradt az önkényuralmi rendszerrel, az alkotmányos jogfolytonosság részben létrejött az 1946-ban kikiáltott, (egyes pártok és politikusok jószándéka ellenére súlyos bűnökkel terhelt) köztársasággal, de a történelmi alkotmány folytonossága nem állt helyre.

7. Legalitás

A jog legalitásának kérdése a következő:

A jogot lehet minősíteni, de nem lehet valamilyen kritikai gondolat tartalom igazolásától függővé tenni.

E szerint az elviselhetetlen jog is jog, mert a jog a hatalom által létrehozott és szankcionált szabályrendszer.

Tehát a hatalom legitimitásának kérdése felvethető, sőt feladatunk az 1944. március 19.-én megszakadt,

alkotmányos, legitim hatalom helyreállítása, ez azonban nem jelenti azt, hogy az ezen időszak alatt született jogszabályok legalitása azaz létezése megkérdőjelezhető lenne. Az alkotmányos hatalom ezeket hatálytalannak nyilváníthatja vagy azokat (az életviszonyokat megfelelően szabályozókat ill. a megváltoztathatatlan jogkövetkezményekkel járókat) tételes felülvizsgálat után hatályukban fenntarthatja.

7. Mi az alkotmányozó nemzetgyűlés?

Nemzeti szuverenitást hordozó, alkotmányozási célra választott szerv.

Hangsúlyozni kell, hogy az „alkotmányozó nemzetgyűlés” fogalmát a magyar közjog nem ismeri. E jogintézmény a Nagy Francia Forradalom óta vált ismertté, tekintettel arra, hogy a francia alkotmány chartális alkotmány, egy „alkotmány levél”, melynek első változatát az alkotmányozó nemzetgyűlés állította össze.

A magyar történeti alkotmány törvények sorozata, így helyesebb lenne a jogfolytonosságot helyreállító ill. alkotmányozási kérdésekben döntő országgyűlést, ALKOTMÁNY HELYREÁLLÍTÓ NEMZETGYŰLÉSNEK vagy GYŰLÉSNEK nevezni.

Fontos szabály lenne, hogy ne az határozza meg a játékszabályt, aki a játékot játssza, mert ez ahhoz jelenleg létező magyar gyakorlathoz vezet, hogy a hatalom birtokosai alkotmányos eszközökkel szinte állandósítják hatalmukat a közjogi és közérdek követelményeinek figyelmen kívül hagyásával.

8. Mi a Szent Korona állameszmének legmegfelelőbb államforma?

A Szent Korona állameszme nem zárja ki a köztársasági államforma lehetőségét, noha a királysági államforma - a trón betöltésére tekintet nélkül, mint azt az 1921-től 1944-ig tartó időszak államformája példázza - közelebb áll hozzá. Történelmi tény, hogy a királysági államforma teljes egészében alkalmas a parlamenti demokrácia legmodernebb formáinak befogadására, mint azt többek közt Nagy-Britannia példája is mutatja. Ez az államforma (királyság) történeti szerves gyökerei miatt az erkölcs és Isten hatalma elismerését feltételezi, ezen értékek megtagadására nem alkalmas.

Sándor András, kiváló közíró állapította meg 1997-ben kelt soraival: „... A Szent Korona – Magyarországon – nincs összekötve a születéssel öröklődő monarchia intézményével és a klasszikus monarchikus államformával: ez csak addig állt fenn, amíg az Árpád-háznak nem szakadt magva. Azóta a nemzet visszakapta államformára vonatkozó cselekvési szabadságát, de mindig Sub Specie Sacrae Coronae. Ennélfogva a Szent Korona egy sajátos köztársaság struktúráját testesíti meg. ....

Ennek a „sajátos köztársaság”-nak lényege az állandóság és a rugalmas változékonyság egységes szerkezete. A Szent Korona stabilitás-fenntartó szerepével Kossuth kormányzóelnöki tisztsége, mely élethossziglan, illetve alkotmányosan körülírt bizalmatlanság nyilvánításával visszavonásig érvényes, jobban összefér, mint az akár hét évenként rendezett elnökválasztás.”

9. A szentkorona eszme és tan, mint szakralitást hordozó eszmei és jogi érték, alkalmas-e alkotmányozásban való kulcsszerepre, korunk liberális, a szent jelenségek ellen ható közegében?

Nem kétséges, hogy a Szent Korona tanához jelentős vallásos, transzcendens, szakrális, azaz az isteni szférával való közvetlen kapcsolatot kifejező nézetek fűződnek. E nézetek legsommásabb megjelenésében a Szent Korona isteni eredetű.

Timon Ákos a Szent Korona elméletének klasszikusa írja: „A magyar nemzet az államot, mint az összesség érdekében szervezett társadalmat, a Szent Koronában látta megtestesítve. Ehhez képest a Szent Koronát úgy fogja fel, mint egyfelől a magyar államiság szimbólumát, mely kifelé más államokkal szemben a magyar nemzet szuverenitását, nemzetközi önállóságát jelképezi; másfelől személyesítve, mint a nemzetben gyökerező, a királyt és a nemzetet együtt megillető közhatalom birtokosát. A Szent Korona mystériummal bír, a főhatalom benne rejlik tekintet.” Világosan látjuk, hogy e közjogi „mystérium” egyszerűen a Szent Korona különleges államszemélyiség mivoltát jelenti. A Szent Korona tannak tehát igen is van egy olyan világi, kizárólag észbeli eszközökkel megérthető és felfogható értelme, amely önmagában magyarázatot ad létjogosultságára, s alapot ad annak a tévképzetnek az elutasítására, hogy itt valamely vallásos és csakis vallásos, következésképpen a tételes vallásokban nem hívőket kirekesztő nézetről lenne szó. Helyes értelmezés szerint a kereszténységben és a honfoglalás előtti magyar történelemben gyökerező Szent Korona tana – mint az alkotmányos hatalomról szóló tanítás - elfogadható világnézetre és vallásos meggyőződésre tekintet nélkül mindenki által, amint az a magyar országgyűlések vitáiból és közjogi művekből vett idézetek hosszú sorával bizonyítható.

A Szent Korona tana, mint sok fénytörésű drágakő igen sok arcot mutat. Nem szorítható a szakralitás területére, még akkor sem, ha tudjuk, hogy szakralitásának milyen óriási jelentősége van. Hozzátehetjük: igazi demokráciát és önkormányzatiságot kifejező eszme, amely az érzékfeletti kapcsolatok említése nélkül is önálló értelemmel bír.

10. Milyen alkotmányos szabályozás lesz a jogfolytonosság jogrendjének alapja?

Vissza kell térni a Szent Korona tanán nyugvó történelmi alkotmányhoz a jelen kor követelményeinek megfelelő változtatással. Ennek kiindulópontja nem lehet a jelenlegi „alaptörvény”, ugyanakkor a jelenlegi alkotmánynak a jogfolytonosság megszakadt voltára hivatkozó teljes elutasítása sem járható út.

11. Mi a teendő a jelen viszonyai közepette?

Térjünk vissza a Corpus Juris Hungarici-hoz, a magyar jog testéhez, amely évszázadokig újabb és újabb kiadásokban jelentette Magyarország jogát? Igen! A szabadon választott országgyűlés törvényeinek ott a helye. A történelmi alkotmány visszatérését azonban nem elegendő kinyilatkoztatni. Az ötven éves megszakítás törést jelentett közjogi szokásainkban, az életviszonyok tömegét alakító szabályok visszamenőlegesen nem változtathatók meg. A történelmi közjog és a jelen szabályozás között sarkalatos (alap) törvények megalkotásával teremthetjük meg a szerves kapcsolatot.

A sarkalatos törvények – melyek egy időre megjelentek az 1989-es rendszerváltoztató folyamatban - a közjog egy-

egy területét ölelnék fel. Mint például az alapvető jogok és szabadságok, az államforma (országgyűlés – államfő – kormány viszonya és hatásköre), az igazságszolgáltatás (bírótság, ügyészség), az önkormányzatok, a tulajdonviszonyok (gazdasági-, pénzügyviszonyok), alapvető intézmények (második országgyűlési kamara, közigazgatási bíróság, alkotmánybíróság, mint az országgyűlés csonka szuverenitásának tényezője), létrehozása vagy megszüntetése és más alapvető kérdések. Erre akár oly módon is sor kerülhetne, hogy meglévő törvényeket átdolgozva sorolnánk a sarkalatos törvények közé. A sarkalatos törvények preambuluma, bevezető részei megfelelő méltatást adnának a történelmi közjogi hagyománynak az Aanybullától a trónöröklési törvények alkotmánybiztosító rendelkezésein át a vallásszabadságról rendelkező és az 1848. évi áprilisi törvényekig - különös tekintettel a miniszteri felelősség intézményére. Folytatva a polgári jogrendet megalapozó kiegyezés utáni törvényekkel, a nemzetiségi törvénnyel, az 1921-es trónfosztási törvénnyel, és 1849. és 1707. évi előzményeivel vagy az 1926-os felsőházi törvénnyel és más törvényekkel, ezeket nemcsak történelmi, de jogértelmezési háttérnek is állítva azokat. A sarkalatos törvények alapelveiről és az alapvető jogokról alaptörvényt, sommás alkotmánylevelet kell alkotni, s ezt a törvényt, vagy annak kérdésekbe foglalt kivonatát lenne célszerű népszavazásra bocsátani.

Jellegére és tartalmára tekintettel célszerű az ilyen törvényalkotás megerősítése e célból összehívott alkotmányhelyreállító országgyűlés (nemzetgyűlés), valamint népszavazás által. A sarkalatos törvények és az alapelveikről szóló alaptörvény együtt jelenthetik majd Magyarország alkotmányát. Ebben a felfogásban a Szent Korona a Magyar Állam megfelelője, hűséget, államfői, miniszteri, képviselői, bírói, ügyészi, köztisztviselői, katonai esküt rá kellene letenni, a bíróságok ítéleteit nevében kellene kihirdetni. Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy a hatalom átruházás koronázás útján jelenleg nem működő, s lehet, hogy történelmileg be nem látható ideig szünetelő elemei a Szent Korona tanának. Ezért ezen elemekre hivatkozva nem vethető el a Szent Korona tana, amely a nemzet főhatalmát, egységét, az osztott, ellenőrzött hatalomgyakorlás elvét a mai nemzetközileg elfogadott alkotmányos elveknek megfelelően fejezte ki már évszázadokkal ezelőtt, s amely több megújuláson esett át a történelem során.

„A Szent Korona kiszabadítása” felveti a magyar történelmi közjog újraértékelésének, a nyugat európai jogi formákkal és értékekkel együttes, méltó kezelésének nemcsak feladatát és kötelességét, hanem tényleges fogantatását is. Elemi igényű követelmény az, hogy Magyarország Szent Koronája - a főhatalom teljességét jelentő és jelképező, a társadalmi béke és egyensúly létrehozására és megtartására alkalmas különleges államszemélyiségként - megkapja soha meg nem szűnt jogalanyiségének elismerését. A Szent Korona eszme nagy fordulata az, hogy a királynak (a Szent Korona fejének) helyét is tartósan a magyar nemzet tölti be, a Szent Korona és a nemzet azonos.

Legyen Magyarország valóban a Szent Korona országa! Ennek feltétele a magyar nemzet felemelése erkölcsben, lelki kultúrában, műveltségben. A kérdés nem az, hogy királyság vagy köztársaság legyen, hanem az, hogy sikerül-e az erkölcsi-szellemi nemzetkoronázás.

Hungariam esse salvandam! Magyarországot meg kell menteni!

dr. Zétényi Zsolt

és a Magyarországért Egyesület